

[Socialministeren.]

borgere en hjælpende Haand? Vi fra Socialdemokratiets Side mener ja, Flertallet i Udvalget mener ja, men Venstre og Det konservative Folkeparti mener altsaa nej.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og sige, at de af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen under Nr. 1 og 2 stillede Ændringsforslag skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod og anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af mig stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag.

Ordføreren (Bundvad): Jeg vil gerne som Udvalgets Ordfører slutte mig til den Beklagelse, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen kom med i Anledning af, at Bilagene ikke er fremkommet endnu. Det forholder sig saadan, at da jeg mente at kunne overse, at der var Mulighed for at samle Flertal for Forslaget, sendte jeg straks Bilagene til Bureauet til Trykning, og det skete allerede i Gaar før Frokost. Jeg har senere forhørt mig om, hvorfor de ikke blev færdige, og Bureauet svarede mig, at det var paa Grund af Trykkerivanskeligheder, og paa Grund af, at de store Talbatterier skulde sættes med Haandkraft. Der er altsaa ikke, som det ærede Medlem synes at ville antyde, Tale om en daarlig Samvittighed, men derimod om en rent teknisk Vanskelighed. Jeg kan meddele, at Materialet vil være Medlemmerne i Hænde i Løbet af i Dag eller i Morgen.

Med Hensyn til Motiveringen for Forslaget, Pristalsberegningen og Vurderingen af Tabellerne, kan jeg henvise til den højtærede Ministers Udtalelser herom. Det samme gælder om den saakaldte Angst for Kommunerne; det er noget, vi hører med Mellemrum og jævnlige. Vi er efterhaanden immune over for det, og det sidste Folkevalg viste, at Befolkningen ogsaa efterhaanden er det. Det, det her drejer sig om, er, at vi i Forbindelse med den daværende Socialminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Lovforslag ønskede 47 Mill. Kr. og stillede Ændringsforslag derom. Dengang sagde vi, at det vilde vi gennemføre, hvis vi fik Magten til det, og det er det, vi søger at gøre nu — en ren og klar Linie, der hverken er paavirket af det ene eller det andet Parti.

Jeg kommer dernæst til de forskellige Beklagelser over Formen for Udvalgsarbejdet. Fra anden Side er det sagt, at der ikke har været noget i Vejen. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at der var ikke foretaget noget ulovligt, men som Til-

hænger af stærke Ord benævnedes han det *hensynsløst*. Man kan jo ikke omtale Udvalgsarbejde; men maaske maa jeg sige saa meget, at da det konstateredes, at nogle af Udvalgets Medlemmer ikke var rigtig glade for at trække i Arbejdstøjet og der samtidig viste sig Mulighed for at faa et Flertal, søgte jeg Arbejdet afsluttet, ikke med Hensynsløshed, men med den Fasthed, der i den paagældende Situation var nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen meddeler nu, at man havde ønsket at gaa med til forskellige og nu klart nævnte Ændringer. Jeg kunde have ønsket, at man ikke havde holdt dem hemmeligt. Det er nemlig det, der er sket, idet man forlangte Dækningspørgsmaalet løst, før man vilde tale om, hvad man i øvrigt skulde gøre med Lovforslaget. Dette Krav, som man nu stiller over for den socialdemokratiske Regering, stillede man ikke over for Venstres Regering. Jeg forstaar ikke den Forskel i Vurderingen af det samme Forslag, efter som der er Tale om den ene eller den anden Regering.

Jeg kan indskrænke mig hertil og skal blot slutte med at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at han kunde have undt Ministerens Forslag en bedre Skæbne, gad jeg nok vidst, hvad det er for en — den bedste Skæbne et Forslag kan faa, er formentlig at det bliver gennemført; det bliver det nu, og det glæder vi os over.

Søren P. Larsen: De forskellige Ordføreres Bemærkninger skal jeg ikke sige meget om.

Det ærede Medlem Hr. Evald Christensen siger, at han vil være med til at yde Hjælp under Sygdom. Ja, men saa er det ærede Medlem allerede stærkt i Skred mod en Alderdomsforsørgelse. Hvis man læser de første Forhandlinger igennem, dem, der gik forud for den første Alderdomsforsørgelseslovgivning her i Landet, vil man se, at Motiveringen netop var den, at Alderdomsvaghed skulde ligestilles med Sygdom. Det viser sig altsaa, at Retsforbundet paa dette som paa andre Punkter kommer i afgørende Skred, i samme Øjeblik det begynder at komme nærmere ind paa Problemerne.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen skal jeg kun sige, at jeg har jo nogle Erfaringer herindefra for, at de Radikale altid er mest interesserede i saadan lidt nyt, der viser sig, men naar det har vist sig et Stykke Tid, har de ikke den samme Trofasthed til at følge. De var meget interesserede og venlige over for os i 1945 og ogsaa i